

τὸν ἔσαξε συμφώνως τῇ θελήσει τοῦ δημίου . . . καὶ αὐτοστιγμὴν κινεῖ τὸ ἐλατήριον ὁ δῆμιος, πίπτει ὁ πέλεκυς, ἀποκόπτει ὡς πρᾶσον τὴν κεφαλὴν του, πηδᾷ αὐτὴ εἰς τὸ σακούλιον αἰμόφυρτος, τὸ σῶμά του κινεῖται σπασμωδικῶς, καὶ οἱ δῆμιοι ὑφ' οὗτοι τὰς χεῖράς των λέγοντες «ἐτελείωσεν ἡ δουλειά» :

Πλὴν συγχρόνως μὲ τὴν ὑψωσιν τῶν χειρῶν των φωνή τις ἠκούσθη ἐκ τοῦ πλήθους, οὕτω ῥ. . . νοι, εἰς δὲ τῶν δημίων ἀπήντησεν εἰς τὴν φωνὴν αὐτὴν διὰ φράσεως, ἥτις δὲν πρέπει νὰ γράφηται.

«Ὅταν ἐπεραιώθῃ τὸ λαιμοκόπημα, ὅλος ὁ κόσμος ὤρμησεν ἐπὶ τοῦ ἱκρίωματος νὰ περιεργασθῇ τὴν λαιμητόμον, τὸ σῶμα, τὴν κεφαλὴν, τὸ αἷμα, τὸ χῶμα, τὰ πάντα. Ἡπειλοῦντο δυστυχήματα.

Βλέπων κλητὴρ τις ὅτι ἐκρημνίζετο τὸ ἱκρίωμα, ἔσχε τὴν εὐφυΐαν—ἀν ἦναι εὐφυΐα—νὰ ἀρπάξῃ ἐκ τῆς σακούλας τὴν κεφαλὴν, καὶ νὰ τὴν ὑψώσῃ κρατῶν αὐτὴν ἐκ τῆς κόμης, ὥστε νὰ τὴν ἴδωσιν ὅλοι· τὴν ἐκράτησε δὲ εἰς τὰς χεῖράς του ἀρκετὰ λε. καθόσον τὸ πλῆθος ἤθελε νὰ τὴν ἴδῃ καλὰ δ. . . καὶ φύγῃ κατόπιν.»

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑ.

[Περιήλθον εἰς χεῖράς μας αὐτόγραφος ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Πάτραις τῇ 14ῃ Αὐγούστου κρατομηθέντος **Ν. Πετιμεζᾶ** ἢ **Πετράλδου**, γραφείσα ἐκ τῶν φυλακῶν Ῥίου καὶ ἀποκηρύττουσα τὴν ἐν τῷ Ἀριστοφάνει δημο-

σιευομένην Αὐτοβιογραφίαν του. Ἡ ἐπιστολὴ εἶναι καὶ αὐτὴ παραδόξου ὕφους, μαρτυροῦσα τὴν ἰδιοφυΐαν τοῦ ἐγκληματίου].

Ῥίου εἰρκιας 23 Ἰουνίου 82.

Κύριε Συντάκτα,

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσητε εἰς τὰς στήλας τῆς ἀξιολύτου ἐφημερίδος Σας τὰ ἐπόμενα.

Εὐκολον εἶναι νὰ συκοφαντῇ τις, ἀλλ' ὁ μὴ βουλόμενος νὰ φανῇ ὅτι ψεύδεται ὀφείλει νὰ βασίζῃ τὴν κατηγορίαν του ἐπὶ θετικῶν πραγμάτων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ σατανικῶν ἐφευρέσεων.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 64 φύλλῳ τῆς σατυρικῆς ἐφημερίδος ὁ «Ἀριστοφάνης» τῆς 17 τρ. μηνὸς ἐδημοσίευσεν εἰς τις Κορς ἄγνωστός μου ἐκ μέρους μου δῆθεν, ἐπιστολὴν ἐν ᾗ ἀφηγεῖται τὴν ὑπὸ τοῦ καταχθονίου πνεύματος αὐτοῦ ἐξυφανθεῖσαν βιογραφίαν μου.

Ἐγὼ ἔχω ὑπὲρ ἐμοῦ τὴν λογικὴν καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ κοινοῦ ὡς μάρτυρας κατὰ τῆς σκευωρίας αὐτῆς, ἥτις ἐξετάζει καὶ ἐλέγχει τὰς πράξεις, καὶ τοὺς στοχασμοὺς παντὸς ψευδομένου ἀυστολόως. Πάντες ἐνώπιον τοῦ Κτίστου, ἐσμέν ἀμαρτωλοί.

Ὅθεν τὰ κατ' ἐμοῦ γραφέντα, οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκει καὶ ἐφεῦρεν, ὁ γράψας, εἰμὴ μόνον τοῦ νὰ κορεσθῇ ἐκ τῆς χύσεως ἐκ τοῦ αἵματός μου. Ἀλλὰ ἡ ἐπιθυμία αὕτη δὲν ἐκπληροῖ τὸ ἀνθρώπινον Χριστιανικὸν καθήκον. Περαινῶν τὰ γραφόμενά μου, ὑποβάλλω καὶ δημοσιεύω, τὸ προῖόν τῆς ἐμῆς σκέψεως, πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι οὐδέποτε διανοήθην νὰ κατηχήσω μηδένα τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ νὰ διασωσω τὴν ζωὴν μου, πρὸς βλάβην ἐτέρου.

Νικόλαος Πετιμεζᾶς.

Γιάννης.

Ὅχι· ἀλλὰ (σιγᾷ πρὸς τὸν Κλεάνθην) νὰ περιμένω τοὺς παπαγάλλους.

Κλεάνθης.

Καλὰ. (Ὁ Γιάννης ἐξέρχεται). Μὴ λησμονῆς, Πηνελόπη, ὅτι ἀπόψε εἴμεθα διὰ τὸ θέατρον...

Πηνελόπη

ὦ! ναί· καὶ εὐτυχῶς εἶναι κωμωδία, ὥστε δὲν φοβούμαι ν' ἀποστηθίσῃς πάλιν κανένα μονόλογον. (Κατ' ἰδίαν) Θέατρον! Καὶ ἡ ἐπιστολή μου; Δὲν ἤθελα νὰ ἦτο ἐδῶ ὁ σύζυγός μου. Δὲν πιστεύω νὰ ἔχῃ τὴν ἀνάδειαν νὰ ζητήσῃ νὰ ἴδῃ τί γράφω· ἀλλ' ὅπως δήποτε...

Κλεάνθης.

Δὲν θὰ ἐξέλθῃς, Πηνελόπη;

Πηνελόπη.

Βέβαια· ἀλλὰ ἀργότερα. (ἰδίᾳ) Θὰ τον ἀφήσω νὰ ἐξέλθῃ πρῶτος. Τὸ ἐσπέρως θὰ ἐπιστρέψωμεν ἀργὰ, ποῦ καὶρός πλεόν...—Σὺ, δὲν θὰ ἐξέλθῃς;

Κλεάνθης.

Μετὰ δέκα λεπτά. Διότι περιμένω....

Γιάννης (ἐπιστρέφων καὶ ποιῶν τὸ στρατιωτικὸν σχῆμα).

Εὐπειθῶς ἀναφέρω ὅτι ὁ κύριος μὲ τοὺς παπαγάλλους ἦλθε.

Κλεάνθης (ἐν ταραχῇ).

Οἱ φωνογράφοι! Καὶ ἡ σύζυγός μου ἐδῶ! Ἐ! τώρα... (πρὸς τὸν Γιάννην) Ἄς εἰσελθῇ!—Δὲν θὰ ὑπάγῃς νὰ ἐνδυθῇς, Πηνελόπη;

Πηνελόπη

Ὅχι· ἀκόμη. Τί; μήπως δὲν θέλεις νὰ τὸν ἴδῃς; Μήπως ἔχῃ ἄλλου εἶδους παραγγελίας; Διὰ τὴν Εἰρήνην ἴσως....

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Οἱ ἄνω **ΓΙΑΝΝΗΣ**. (μετὰ κιβωτίων ἀνὰ χεῖρας) **ΧΑΡΙΛ.**

Γιάννης (ἀποθέτων τὰ κιβώτια ἰδίᾳ).

Οἱ δύο παπαγάλλοι! Μὲ ἐβασάνιζεν ὁ κύριος αὐτὸς δύο ἡμέρας, ἕως ὅτου νὰ μάθω τὴν γλῶσσάν των. (Ἐξέρχεται.)

Κλεάνθης (πρὸς τὸν **Χαρίλαον**).

Καθῆσατε παρακαλῶ.

Χαρίλαος.

Σας ἔφερα τοὺς δύο...

Κλεάνθης (διακόπτων αὐτόν).

Σιωπὴ δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ἐννοεῖς νὰ καταστρέψῃς τὰ πολεμικά μου σχέδια;